

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJASKA 16 DIN, NEDIJASKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELISKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 28. JULIJA 1939.

ŠTEV. 46.

Kongres Kristusa Kralja

V današnji dobi nasilja oblasti nad Cerkvijo in dobi načrtnega uničevanja vere in pravnosti dvakrat pomemben kongres.

So nasilne oblasti, ki hočejo vse življenje do zadnjega utripa podrediti novemu bogu — državi, ki imajo koncentracijska taborišča in vislice za one, kateri izpovedujejo svoje prepričanje in vero v pravega Boga z vzklikom: »Živel Kristus Kralj!« So oblasti, ki hinavsko izpovedujejo načelo »Dajte Bogu, kar je božjega in cesarju, kar je cesarjevega«, a vzamejo, kar je cesarjevega in zraven ugrabijo tudi, kar je božjega.

So nasilne oblasti, ki so na rdečo zastavo svoje vlade zapisale geslo brezboštva in boja proti Bogu.

Tem nasilnim oblastem kliče kongres Kristusa Kralja, da je Kristus tisti, po komer kralji kraljujejo in knezi gospodujejo.

Tem nasilnim oblastem kliče kongres Kristusa Kralja, da Bog nasilne vrže s prestola in ponižne poviša.

Kristus Kralj hoče vladati v družbi. Kristus Kralj hoče vladati tudi v dušah posameznikov: »Božje kraljestvo je V VAS«. To božje kraljestvo moramo širiti: »Pridi k nam tvoje kraljestvo!« Kristus terja zase vsako dušo posebej.

Tej Kristusovi volji pa se upirajo temne sile: Delo razkristjanjevanja, ki ga načrtno opravljajo in vodijo brezbožne in prostožidarske organizacije, je delo, ki hoče uničiti kraljestvo Kristusovo v dušah naših tovarišev. In proti tem temnim silam je pozval sv. oče v boj Kristusove borce, da rešujejo duše pred njimi. In tako kliče kongres Kristusa Kralja tebe v boj za katoliško prepričanje tvojega tovariša. Kristus Kralj ti ukazuje, da ne glej brezdelno, kako tone ob tebi tovariš, Kristus Kralj ti ukazuje, da rešuj.

Kaj je višje kot kraljev ukaz? Kraljev ukaz pa je: »Rešuj!«

Kongres Kristusa Kralja je pred nami, ne pozabi, kaj hoče naš Kralj, rešuj in vzklikni z vsemi tistimi, ki smejo samo šepetati svojo molitev: »Živel Kristus Kralj!«

Svetovni kongresi Kristusa Kralja

Ljubljana bo doživela letos zopet novo slavlje. Te dni se bo vršil v njej VI. mednarodni kongres Kristusa Kralja. Že vse leto ima pripravljajni odbor mnogo dela. Z vseh strani sveta prihajajo vesela poročila o propagandi in od povsod se priglašajo udeleženci.

Zakaj so ti kongresi potrebni?

Ves svet zre s strahom v bodočnost. V nemiru čakajo države, od pete do glave oborožene, kaj prinese jutrišnji dan. V ušesih nam zvone vojne himne in marši, svet stoji v znamenju tankov in bomb. Mir med državami je ogrožen, narodi se med seboj sovražijo. A tudi med ljudmi samimi ga ni, družine se sovražijo med seboj. Svet je strašno razdeljen. Organizirano brezboštvo prodira. Na svetu vlada Antikrist s krivico in lažjo.

A kaj dela pri tem 350 milijonov katoličanov? Ali se žrtvujejo za druge?

Mnogi se mu brez odpora vdaajo.

Kongresi Kristusa Kralja pa morajo speče katoličane zbuditi. Pokazati morajo, da je v mednarodni katoliški skupnosti moč. Kongresi morajo sprte narode zopet spoprijazniti, jih združiti in pripraviti na skupno delo.

Ti kongresi niso le proslava Kristusa Kralja, kot so evharistični kongresi proslava sv. Evharistije. Tu gre za posvete, za študij in za sklepe, ki se naj uvedejo v življenje.

Kongresi Kristusa Kralja nam kličejo: »Katoličani vseh dežel, združite se! Pokazite svojo moč, svojo živo vero in krščansko ljubezen!«

KATOLIŠKA AKCIJA IN KONGRESI KRISTUSA KRALJA

Marsikom bo prišlo na misel, kaj je treba tega novega gibanja, ko imamo že skoraj povsod vpejlano katoliško akcijo.

Med KA in kongresi ni nobenega trenja.

KA vrši apostolsko delo med ljudstvom, ga vzgaja v katoliški doslednosti in ljubezni ter pridobiva njihova srca in okolje za Kristusa Kralja.

Kongresi Kristusa Kralja pa delujejo na ven ter vrše veliko apostolsko delo med narodi in državami.

Člani KA moramo torej skrbeti za propagando in uspeh kongresov.

ZGODOVINA KONGRESOV KRISTUSA KRALJA

Začetek gibanja teh kongresov je v Sloveniji. Goreči slovenski duhovnik g. Janez Kalan je uvidel potrebo mednarodnega zbližanja katoličanov ter predložil prošnjo predsedniku odbora mednarodnih evharističnih kongresov škofu Heylenu v Namurju v Belgiji, naj bi se na evharističnih kongresih katoličani posvetovali skupno o vseh perečih zadevah.

Škof pa je predlagal, naj bi se za tisti namen vršili posebni kongresi in se z evharističnimi vrstili. »Začnite z malim, kakor so tudi evharistični začeli z malim.« Misel je bila sprejeta in kongresi so dobili ime »kongresi Kristusa Kralja«. Ti kongresi niso evha-

rističnim nobena neljuba konkurenca, ampak njihovo dopolnilo.

Prvi trije kongresi so se vršili v Nemčiji. Največ je pripomogel do uspeha na Nemškem p. Janez Haw. Leta 1928. se je v Leutesdorfu ob Renu v Trierski škofiji v malem obsegu vršil prvi kongres Kristusa Kralja. Nato dolgo časa niso mogli najti mesta, ki bi prevzelo priprave in izvedbo. Vsak je hvalil in odobral idejo, a žrtev ni nihče prevzel. Naposled se je vršil II. mednarodni kongres v Berlinu 1932. leta. Naslednje leto se je vršil v Mainzu tretji. Četrti je prestopil tla tedanje Nemčije. Izpeljali so ga oktobra leta 1935. v Salzburgu. Peti je bil na slovanskih tleh, v poljskem Poznanju, v juniju 1937. Ta je bil že veličasten.

Šesti kongres smo prevzeli mi Slovenci. Bog daj, da bi lepo uspel in rodil velike sadove!

DAN PRED KONGRESOM PRI ORGANIZATORJU KONGRESA

Naš poročevalec se je te dni pred kongresom oglasil pri organizatorju in začetniku svetovnih kongresov Kristusa Kralja g. svetniku Janezu Kalanu. Mimogrede povedano je ta gospod edini Slovenec, čigar knjiga je bila prevedena v skoro vse svetovne jezike. To je njegova knjiga »Kristus kralju!«.

Kdor misli, da bo mogel dan pred kongresom z g. svetnikom nemoteno govoriti, se seveda hudo moti. Ko je prišel k njemu naš poročevalec, je pregledal iz njegove sobe elegantnega gospoda iz Nemčije, enega izmed redkih, ki so mogli na kongres. Zato pa je ta s toliko večjo ljubeznijo izročal gospodu svetniku pozdrave in izražal svoje občudovanje.

Ko je gospod odšel, je naš poročevalec prosil g. svetnika, naj pove kaj o pomenu kongresa za inteligenco in zlasti za dijaštvo. Gospod svetnik kljub neprestanemu delu in prečutim nočem v zadnjem mesecu odgovarja z velikim navdušenjem in veseljem:

»Kongres je silno pomemben za inteligenco. Samo treba je idejo kongresa pravilno razumeti. Ideja Kristusa Kralja je tako globoka in visoka, kakor pravi sv. Pavel o božji ljubezni, da nihče ne more izmeriti, quae sit latitudo et longitudo...«

Trkanje na vrata. Vstopi Madžar, ki prihaja pozdravit g. svetnika. Razgovarjata se nemško. Preden končata, trka že nov obiskovalec.

Naš poročevalec obupan grize persnik in čaka konca drugega obiska. K sreči kmalu končata, gospod svetnik se pripravi, da bo govoril naprej, pa že zopet nekdo trka. V sobo pride star možiček, ki ni ne iz Budimpešte ne iz Salzburga, ampak iz Ljubljane, in začne v tem groznem pomanjkanju časa počasi razkladati gospodu, kako naj mu pomagajo do službe...

Ko zapre vrata za seboj, ujame g. svetnik še zadnji trenutek: »Po svetu gre strašen odpad. Materializem je vera našega časa. Odpad se začne tudi pri nas. Mi katoličani pa smo čudovito mirni, brezbrizni, zaspani in se za nič ne zmenimo. Kongresi Kristusa Kralja hočejo buditi in zdramiti in spraviti v prve vrste boja našo inteligenco, zlasti našo dijaško mladino.«

Spet potrka. Prihaja eden od referentov s svojim referatom za jutranje zborovanje. Naš poročevalec se hvaležen za to, kar je dobil, in v zadregi, da je kradel čas tako obloženemu gospodu, oprosti, zahvali in odide. Vesel je, da je imel prilliko prav zadnje minute pred kongresom opazovati vrvenje okrog očeta kongresov Kristusa Kralja, in hvaležen za to, kar mu je gospod svetnik izročil, da sporoči slovenski dijaški mladini:

»Strašen odpad gre po svetu. Katoličani, zbudimo in zdramimo se! V prve vrste dijaška mladina!«

Komunizem in slovenski katoliški akademiki

Nekateri slovenski katoliški inteligentje nočejo in nočejo verjeti, da se kominternna žilavo trudi, kako bi vdrla v katoliške akademske vrste.

ČUDNA SLEPOTA

Kominternna na svojih kongresih te svoje nakane javno razglašala,

papež slovesno roti katoličane, naj te nakane vidijo in se jim z vso močjo uprejo,

»Divini Redemptoris« ukazuje, naj nakane komunistov razkrijemo,

ti katoličani pa naš trud, da bi se komunistične nakane razkrile in uničile, smešijo.

RADIO BORDEAUX

V naši številki od 12. maja t. l. smo poročali sledeče:

»Zvedeli smo od dveh prijateljev našega lista, da je na Veliko nedeljo zvečer okoli pol enajstih poročal Radio Bordeaux v srbsko-hrvatskem jeziku tole:

»V Jugoslaviji je na Ljubljanski univerzi sovjetska mladež (dobesedno tako!) dosegla velik uspeh. Posrečilo se ji je, da je zaradi težkih razmer, ki se v njih nahajajo mali narodi, zbrala v enotnem akademskem bloku vse akademike. Tudi v odstvo je v njihovih rokah.«

»BORCEM« SO GROZILI... S TOŽBO!

To vest bordskega radia sta nam sporočila dva nad vse verodostojna prijatelja našega lista. Novica je za hip vzbudila senzacijo. Iz vrst tovarišev Žarjanov pa smo izvedeli, da grozi našemu listu tožba in da se je že pisalo na Radio Bordeaux, češ da je to poročilo neresnično.

Mi smo mirno čakali, kaj bo Radio Bordeaux odgovoril. Toda čakali smo zastonj. Kaj je odgovoril, ali je sploh odgovoril, nihče ni izvedel. In tudi mislimo, da je za tiste, ki jih to zadene, še najboljše, da nihče ni izvedel.

Tudi tožil nas nihče ni.

RADIO LYON. RADIO KOMINTERNA

Toda stvar postaja še jasnejša. V tem, ko smo čakali, kaj bo s tožbo, smo se še nadalje zanimali, ali je morda še kdo, ki je slišal isto novico v Radio Bordeaux.

Takega sporočila nismo dobili.

Pač pa smo izvedeli, zopet od popolnoma zanesljive, a druge strani presenetljivo novico, da sta enako vest dva dni za radiem Bordeaux vrgli v svet še dve radio-postaji, namreč: Radio Lyon in pa moskovski Radio Kominternna. Ta radio-postaja je namreč specialna postaja za komunistično mednarodno propagando. Ti dve postaji sta svojo vest o ljubljanskem narodnem bloku odhajali na velikonočni torek zvečer.

KAJ JE TOREJ »AKAD. NARODNI BLOK« ?

Ljenin je izjavil: »Mi imamo dolžnost, da eksploatiramo vse oblike nezadovoljnosti in da kanaliziramo in izrabljamo tudi najmanjše sledi protesta.«

Od takrat komunisti neprestano eksploatirajo vse oblike nezadovoljnosti, kanalizirajo najmanjše sledi protesta in po teh kanalih neprestano napeljujejo najrazličnejše nacionalne, socialne, demokratične, kulturne itd. vode na svoj komunistični mlin.

Tako so storili tudi v Ljubljani. Marksisti so ustanovili in faksično tudi vodijo Akademski narodni blok.

IN KATOLIŠKI AKADEMIKI ?

Katoliška akademska društva so se v prvem momentu ujela, nato so se večina hitro zavedla, kaj se je zgodilo, in se odmaknila. Le katoliško akad. društvo »Zarja« trdovratno vztraja v narodnem bloku in »rešuje narodno čast« katoliškega akademskega dijaštva na ta način, da vztraja v sodelovanju s komunisti, ki ga »Divini Redemptoris« (D. R. 58.) tako ostro zabranjuje: »Komunizem je nekaj bistveno slabega, zato prav v nobeni reči ne bo z njim sodeloval, komur je mar krščanske kulture.«

»Divini Redemptoris« par vrtic prej svari, a oni se nič ne menijo za to:

»Da, skušajo se vtihotapati celo v katoliške in verske organizacije.« (Glej še D. R. 57.)

In tik pred tem pravi »Divini Redemptoris«:

»Prav tako snujejo organizacije in periodične liste pod raznimi imeni, ki nič ne spominjajo na komunizem, imajo pa samo ta namen, širiti z njimi komunistične zmote med ljudi, med katere bi jih na drug način ne mogli širiti.« Glej tudi MMB III. str. 170.

BELI DAN IN ČRNA NOČ

Bleščeče beli dan je črna noč za tistega, ki hoče biti slep.

Kaj hočete jasnejšega kot so izjave Kominterne o komunističnih nakanah, podane na uradnih komunističnih kongresih?

Kaj je jasnejše kot so izjave papeža in kardinalskega zbora o istih komunističnih nakanah?

Kaj je jasnejše kot popolna skladnost teh dveh nasprotnih sil o istih komunističnih nakanah?

Radio Bordeaux, Radio Lyon, Radio Kominternna!

NOV DOKUMENT

Tistim, ki v svoji trdovratnosti in lahkovernosti nečejo odnehati, bo težko kaj dopovedati. Toda oni so nevarni drugim, ki so sicer za pametne besede dovzetni, a bi nasledili lažem, če bi bili samo enostransko informirani.

Ti so, katerim mi govorimo. Kajti dolžnost našega lista kot katoliškega lista je, da nakane in zvijače in sleparstva komunistov razkriva, pa naj bodo osleparjeni katoliški posredovalci komunistov, izobraženi ali neizobraženi, odlični ali preprosti.

Za vse tiste, ki na dokaze kaj dajo in dejstva upoštevajo, prinesemo prihodnjič nov komunističen dokument, ki bo vrgel zopet nekaj luči na delo komunističnih minerjev

med jugoslovanskim akademskim dijaštvom

in med slovensko katoliško mladino.

Legenda o volilni skrinjici

Peter Pepelnik je umrl.

Njegovo telo, maziljeno s sv. oljem, je še ležalo na mrtvaški postelji v njegovi hišici v Zaplotni vasi. Njegova duša pa je odšla proti nebesom, iskat plačila — tako je mislil Peter Pepelnik, — ki si ga je zaslužil z neoporečnim krščanskim življenjem.

Peter Pepelnik je kmalu dospel do nebes. Vrata so se odprla in stopil je v palačo, ki je bila zelo podobna poslopju deželnega sodišča. Odpejali so ga v neko dvorano, kjer ga je že čakal sv. Peter.

»Vi boste zdaj sojeni,« ga opozori nebeški vratar, »in jaz moram pripraviti sodne akte. Kako se pišete?«

»Peter Pepelnik, moj sveti patron, Peter Pepelnik iz Zaplotne vasi.«

Sv. Peter se je sklonil nad debelo knjigo in listal po njej. Pepelnik se je spomnil medtem, da je včasih kot otrok pel na koru pri črni maši »Dies irae«, kjer je govor o veliki »knjigi življenja«.

»Tukaj je!« pravi svetnik in prebere.

»Vaš zapisnik ni slab. Ob nedeljah ste hodili k sveti maši. Poglejte ta znamenja: vašo udeležbo smo vsakičkrat zabeležili.«

Peter Pepelnik se je spomnil, da je na isti način beležil navzočnost tudi gospod župnik, ko jih je pripravil za prvo sveto obhajilo. Toda niti najmanj ni mislil, da se bo to beleženje nadaljevalo skozi celo življenje. Ker se je stvar obračala v dobro, si je drznil pripomniti:

»Nič ne rečem: to sem vestno izpolnjeval.«

»Je sicer nekaj praznih mest,« nadaljuje sv. Peter, »toda spovedi so jih izpolnile, kajti vi ste se vsako leto spovedali.«

»Da, vsako leto, moj sveti patron.«

Peter Pepelnik je dihala bolj in bolj svobodno.

Pripisoval je apostolovo naklonjenost deloma tudi svojim govorniškim sposobnostim, ko ga je imenoval »moj sveti patron«, kar ni moglo ostati brez učinka na nebeškega vratarja.

»Ne opazim nič slabega,« pravi sv. Peter, potem ko je ponovno proučil knjigo.

»Torej smem zdaj vstopiti?«

»Ne še!«

In sv. Peter nadaljuje:

»Kaj pa volitve?«

»Da! vedno sem volil, toda na žalost sem pozabil volilne listke doma.«

»Nič hudega, jih bomo že našli. Počakajte me nekaj trenutkov.«

Sodnik je odšel ter se takoj vrnil. Prinesel je skromno škatljo iz smrekovega lesa.

»Volitve so končane. Treba je pregledati izid.«

Petru Pepelniku je postalo nerodno. Ta škatlja ga je spominjala na volilno skrinjico v Zaplotni vasi. Mnogokrat jo je videl pri občinskih ali državnih volitvah.

Rad je bil pri takih ceremonijah, kjer se je čutil suverenega vsaj za četrto ure.

Toda čemu ta škatlja? Sv. Peter mu je razložil:

»Vsak volilec ima pri nas skrinjico, kamor se spravljajo njegova glasovanja.«

»Dovolite, sveti patron! Saj ni bilo dovoljeno, da bi jih podpisovali.«

»To za nas ni važno. Poglejte, tukaj so vsi vaši volilni listki, vsak ima vaše ime in datum volitev. Poglejte!«

Peter Pepelnik je, radovedno, toda z nemiro v srcu ugotovil, da so bili v skrinjici res njegovi volilni listki.

Ni bilo kaj reči, volitev se je še bolj vestno udeleževal kakor svete maše.

»Oh!« je skromno pripomnil, »moj glas je pač brezpomemben! En glas več ali manj!«

»Vsi pravijo tako!« reče sv. Peter z nejevoljo. »Tega pa vi niste tako rekli, ko ste zbirali dinar za dinarjem, stotak za stotakom. 'Kamen na kamen — palača', ste rekli. Da, in listek na listek — poslanec. Poglejmo malo, koga ste volili!«

Tukaj vidim, dne 15. maja 1927, volilni listek za Figovca. Z vašim glasom in z glasovi drugih je bil Figovec izvoljen za župana, in njegovo prvo dejanje je bilo, da je prepovedal procesije.«

»Oh, moj sveti patron, zato, da ne bi ovirale prometa.«

»Da, v Zaplotni vasi, kjer ni skoraj nobenega prometa. Na ta način je bila cesta v Zaplotni vasi odprta vsem, razen ljubemu Bogu.«

»Toda na to nas ni nihče prej spomnil.«

»Dobro, toda štiri leta za tem — pogledajte svoj listek — ste še enkrat glasovali za Figovca.«

Peter Pepelnik je videl, da je njegov patron strašno natančen. Poskušal se je zagovarjati:

»Da, slabo sem naredil...«

»In zlo je treba popraviti... Tukaj pa vidim, da ste pri državnoborskih volitvah leta 1936. glasovali za Lesjaka.«

»Lesjak nam je obljubil železnico, ki bi šla skozi Zaplotno vas.«

»On je tudi obljubil, da bodo izgnani jezuiti.«

»Sicer pa ni držal svoje obljube.«

»Obljube o železnici gotovo ne; toda obljubo o izgonu jezuitov je lepo izpolnil.«

»Oh, moj sveti patron, saj sem se takoj kosal.«

»Treba se je bilo kesati prej in ne glasovati za Lesjaka. Poglejte doli, v tisti kot na zemlji, v tisto bajto, na oni postelji... starčka, ki umira in ki bo kmalu tukaj. Lesjak in njegovi tovariši so ga vrgli iz samostana, kjer je bil srečen in kjer je delil le dobrote. Od tedaj je bilo njegovo življenje polno nesreče. To je ena izmed vaših žrtev.«

»Oh, moj sveti patron, jaz sem storil toliko dobrega...«

»Da, toda s tole skrinjico ste deležni tujega greha. Poglejte, moj dragi varovanec, kadar glasujete za koga, glasujete z njim. In ko listam po imeniku vaših kandidatov, ne vidim, da bi bili oni glasovali za kaj dobrega.«

Peter Pepelnik je bil nemiren.

»Kaj torej?« je boječe vprašal.

»Preden ste umrli, ste prejeli zakramente, ki so vas rešili. Toda treba bo iti... zažgat vaše volilne listke... v vice.«

Srečen in nesrečen obenem je Peter Pepelnik zaključil:

»Če bi bil to vedel!«

»Saj ste vedeli!« je zaključil tudi sv. Peter. »Saj ste se učili katekizma. Nimam ravno pri roki katekizma vaše škofije, toda saj so vsi podobni. Poglejte, kaj pravi tale. Citajte!«

In Peter Pepelnik je bral, kakor da bi videl prvič v življenju to, kar je nekdanj še znal na pamet:

»Katoličani imajo dolžnost, da volijo predstavnike javne oblasti. Nič manj strogo dolžnost imajo tudi, da volijo le tiste može, ki hočejo braniti pravičnost, navenost in vero.«

(E. Duplessy.)